KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.05.2002
KOM(2002) 245 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Indonesien og om afslutning af antisubsidieproceduren for så vidt angår importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Indien

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Den 18. maj 2001 gav Kommissionen meddelelse om indledningen af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Indien og Indonesien og indledte en undersøgelse.

2. Da der - særlig i betragtning af den igangværende omstrukturering af de klagende fællesskabsproducenter - var behov for yderligere undersøgelser i forbindelse med visse aspekter vedrørende skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser, blev der ikke pålagt midlertidige udligningsforanstaltninger på ringmekanismer med oprindelse i Indien og Indonesien.

3. Bilagte forslag til Rådets forordning er baseret på de endelige undersøgelsesresultater vedrørende subsidier, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser.

4. Det fremgik af undersøgelsen, at importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Indien subsidieredes, men på et niveau, der lå en smule under ubetydelighedsgrænsen for dette udviklingsland. For så vidt angår Indonesien måtte undersøgelsesresultaterne baseres på de foreliggende faktiske oplysninger på grund af manglende samarbejdsvilje, og det konkluderedes, at importen af visse ringmekanismer med oprindelse i dette land subsidieredes og forvoldte EF-erhvervsgrenen skade. Det er endvidere blevet fastslået, at der ikke er tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre sådanne foranstaltninger.

5. Det foreslås derfor, at Rådet vedtager bilagte forslag til forordning, der skal træde i kraft ved offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende senest den 18. juni 2002.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Indonesien og om afslutning af antisubsidieproceduren for så vidt angår importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab[1], særlig artikel 15,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Nærværende undersøgelse

(1) Kommissionen offentliggjorde den 18. maj 2001 en meddelelse (i det følgende benævnt "indledningsmeddelelsen") i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*[2] om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse ringmekanismer med oprindelse i Indien og Indonesien og iværksatte en undersøgelse.

(2) Proceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet den 3. april 2001 af følgende producenter i Fællesskabet: Koloman Handler AG, Østrig, og Krause Ringbuchtechnik GmbH & Co. KG, Tyskland (i det følgende benævnt henholdsvis "Koloman" og "Krause", under ét "klagerne"); disse selskaber tegner sig for en væsentlig del af produktionen af ringmekanismer i Fællesskabet, nemlig over 90%. Klagen indeholdt beviser for, at der ydes subsidier i forbindelse med nævnte vare, og at der forvoldes væsentlig skade som følge heraf, hvilket blev anset for at være tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

(3) Samme dag blev der offentliggjort en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*[3] om indledning af en sideløbende antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af samme vare med oprindelse i de samme lande.

(4) Før indledningen af proceduren og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 9, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 (i det følgende benævnt "grundforordningen")

---

1 EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.
2 EFT C 147 af 18.5.2001, s. 4.
3 EFT C 147 af 18.5.2001, s. 2.

underrettede Kommissionen Indiens og Indonesiens regeringer om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage, hvori det blev påstået, at subsidieret import af ringmekanismer med oprindelse i Indien og Indonesien forvolder EF-erhvervsgrenen væsentlig skade. Begge regeringer blev inviteret til konsultationer med det formål at klarlægge situationen med hensyn til klagens indhold og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Kommissionen holdt konsultationer med begge regeringer i Bruxelles. Der blev taget behørigt hensyn til de bemærkninger, der blev fremsat af disse regeringer med hensyn til påstandene i klagen om subsidieret import og om den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, og flere af de påståede ordninger blev efterfølgende ikke undersøgt.

(5) Kommissionen underrettede officielt de EF-producenter, eksporterende producenter, importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene og klageren om indledningen af proceduren. De interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(6) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, der vidstes at være berørt, og til alle andre selskaber, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget besvarelser fra Indiens regering, fra en producent i Fællesskabet, fra en eksporterende producent i Indien og den dermed forretningsmæssigt forbundne eksportør uden for Fællesskabet samt fra to importører i Fællesskabet og fra en bruger, der var forretningsmæssigt forbundet med importørerne. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos Indiens regering og følgende selskaber:

a) Producenter i Fællesskabet

– Koloman Handler AG, Østrig

b) Eksporterende producenter i Indien

– ToCheungLee Stationery Mfg Co. Pvt. Ltd., Tiruvallore

c) Forretningsmæssigt forbundne eksportører uden for Fællesskabet (i Hongkong)

– ToCheungLee (BVI) Limited / World Wide Stationery Mfg. Co., Ltd. (endeligt holdingselskab)

d) Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører

– Bensons International Systems Ltd., Det Forenede Kongerige

– Bensons International Systems BV, Nederlandene

e) Bruger

– Esselte, Det Forenede Kongerige.

(7) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. april 2000 til 31. marts 2001 (i det følgende benævnt "undersøgelsesperioden"). Med henblik på at analysere udviklingstendenser af relevans for vurderingen af spørgsmålet om skade har Kommissionen undersøgt oplysninger vedrørende perioden fra 1. januar 1998 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt "den betragtede periode").

2. Midlertidige foranstaltninger

(8) Da der - særlig i betragtning af klagernes igangværende omstrukturering - var behov for yderligere undersøgelser af visse aspekter vedrørende skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser, blev der ikke indført midlertidige udligningsforanstaltninger over for ringmekanismer med oprindelse i Indien og Indonesien.

3. Efterfølgende procedure

(9) Alle parter blev underrettet om beslutningen om ikke at indføre midlertidige foranstaltninger. Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på at træffe endelige afgørelser. Navnlig blev der foretaget yderligere undersøgelser hos en bruger af ringmekanismer i Fællesskabet og hos to ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet.

(10) Alle parter blev informeret om de centrale kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen agtede at anbefale indførelse af endelig udligningstold. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse. Der blev taget stilling til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og hvor det var relevant, er konklusionerne blevet ændret i overensstemmelse hermed.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(11) Den pågældende vare er visse ringmekanismer. De tariferes i øjeblikket under KN-kode ex 8305 10 00. D-formede mekanismer, der henhører under samme KN-kode, er ikke omfattet af denne undersøgelse.

(12) Ringmekanismer består af to rektangulære plader eller tråde af stål, hvortil der er fastgjort mindst fire halvringe af tråd af stål, og som holdes sammen af et dæksel af stål. De kan åbnes enten ved at trække i halvringene eller med en lille udløsningsmekanisme af stål, der er fastgjort til ringmekanismen. Ringene kan have forskellige former, hvoraf de mest almindelige er runde, rektangulære eller D-formede.

(13) Ringmekanismer benyttes til arkivering af forskellige former for dokumenter eller papirer. De anvendes bl.a. af producenter af ringbind, software- og tekniske manualer, foto- og frimærkealbum, kataloger og brochurer.

(14) Der solgtes flere hundrede forskellige modeller af ringmekanismer i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Modellerne var forskellige med hensyn til ringenes størrelse, form og antal, grundpladens størrelse og det system, der blev benyttet til at åbne ringene (træk eller udløser). Da der ikke er nogen klar skillelinje i sortimentet af ringmekanismer, og da de alle har de samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, og da modellerne af ringmekanismer inden for visse intervaller kan

erstatte hinanden, fandt Kommissionen, at alle ringmekanismer udgør en og samme vare i forbindelse med nærværende undersøgelse.

2. Samme vare

(15) Kommissionen fandt, at ringmekanismer fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i Indien og ringmekanismer eksporteret til Fællesskabet fra Indien havde samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål.

(16) Kommissionen fandt også, at der ikke var forskelle mellem de grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål for de ringmekanismer med oprindelse i Indien, som importeres til Fællesskabet, og de af EF-erhvervsgrenen fremstillede ringmekanismer, som sælges på fællesskabsmarkedet.

(17) I betragtning af, at ingen indonesisk producent samarbejdede, benyttede Kommissionen sig af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 28 i grundforordningen. Da der ikke forelå andre oplysninger for landet, fandt Kommissionen det i denne forbindelse hensigtsmæssigt at gøre brug af oplysningerne i klagen, ifølge hvilke ringmekanismer fremstillet og solgt i Indonesien eller eksporteret til Fællesskabet og ringmekanismer fremstillet af de klagende EF-producenter og solgt på fællesskabsmarkedet er identiske.

(18) Det konkluderes derfor, at ringmekanismer fremstillet og solgt af EF-erhvervsgrenen på fællesskabsmarkedet, ringmekanismer med oprindelse i Indien og Indonesien, der eksporteres til Fællesskabet, og ringmekanismer fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i Indien og Indonesien alle er samme vare, jf. artikel 1, stk. 5, i grundforordningen.

(19) I undersøgelsesperioden var den pågældende vare pålagt en konventionel told, der i både 2000 og 2001 udgjorde 2,7%. I henhold til GSP-ordningen var den pågældende vare, der importeredes fra Indien og Indonesien, i 2000 og 2001 imidlertid omfattet af en nedsættelse af den konventionelle told med 100%. Som følge deraf blev der i begge disse år anvendt en toldsats på 0%.

C. SUBSIDIER

1. Indien

a) Indledning

(20) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, gennemgik Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes eksportsubsidier:

- "Export Processing Zones/Export Oriented Units" (EPZ/EOU) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)
- "Duty Entitlement Passbook Scheme" (DEPB) (toldgodtgørelsesordningen)
- "Export Promotion Capital Goods Scheme" (EPCG) (Eksportfremmeordning for investeringsgoder)
- "Income Tax Exemption Scheme" (ITE) (indkomstskatteordningen).

(21) De første tre ordninger er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992, der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved Foreign Trade Act bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i "Export and Import Policy"-dokumenter, der udstedes hvert femte år og ajourføres hvert år. Det dokument, der er relevant for undersøgelsesperioden i denne sag, dækker politikkerne for årene 1997 til 2002.

(22) Grundlaget for sidstnævnte ordning, indkomstskatteordningen, er "Income Tax Act of 1961" (indkomstskatteloven af 1961), som ændres årligt ved "Finance Act" (finansloven).

(23) Et selskab besvarede spørgeskemaet for eksporterende producenter. Et selskab uden for Fællesskabet, som var forretningsmæssigt forbundet med denne eksporterende producent, besvarede også spørgeskemaet. Det fremgik af Eurostats oplysninger om importen, at den eksporterende producent i Indien tegnede sig for Indiens samlede eksport til Fællesskabet.

b) "Export Processing Zones (EPZ)/Export Oriented Units" (EOU) (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)

I) Retsgrundlag

(24) Et instrument under eksport og importpolitikken, som indebærer eksportrelaterede incitamenter, er ordningen om eksportforarbejdningszoner og eksportorienterede virksomheder (EPZ/EOU), som blev indført i 1965. I undersøgelsesperioden reguleredes ordningen af Customs Notification 53/97, 126/94 og 133/94. Nærmere oplysninger om ordningen findes i kapitel 9 i eksport- og importpolitikdokumentet for 1997/2002 og den relevante procedurehåndbog.

II) Støtteberettigelse

(25) I princippet kan selskaber, der forpligter sig til at eksportere hele deres produktion af varer, etableres i henhold til EPZ/EOU-ordningen. Når de har modtaget denne status, kan de opnå visse fordele. Syv områder i Indien er identificeret som eksportforarbejdningszoner. Eksportorienterede virksomheder kan findes overalt i Indien. De er virksomheder i toldzoner under toldmyndighedernes opsyn i overensstemmelse med Section 65 i toldloven. Selv om EOU/EPZ-virksomheder generelt har pligt til at eksportere hele deres produktion, tillader den indiske regering også sådanne selskaber at sælge en del af deres produktion på hjemmemarkedet på visse betingelser. Den samarbejdsvillige eksporterende producent er indrømmet status som EOU.

III) Praktisk gennemførelse

(26) Selskaber, som ønsker status som EOU eller at etablere sig i en EPZ, skal indgive en ansøgning til de relevante myndigheder. Sådanne ansøgninger skal for en periode på fem år indeholde nærmere oplysninger om bl.a. planlagte produktionsmængder, forventet værdi af udførslen, importbehov og behov for indenlandske varer. Hvis myndighederne godtager selskabets ansøgning, vil selskabet blive underrettet om de vilkår og betingelser, der er knyttet til godtagelsen. Selskaber i EPZ og EOU kan deltage i fremstillingen af alle varer. Aftalen er gyldig i fem år og kan fornyes.

(27) EPZ/EOU-virksomheder er berettiget til følgende fordele:

(i) Fritagelse fra importafgifter på alle typer varer (herunder investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder), som er nødvendige for fremstilling, produktion og forarbejdning eller i forbindelse hermed, forudsat at de ikke er varer, der er forbudt i henhold til negativlisten over importvarer.

(ii) fritagelse for forbrugsafgift på varer indkøbt fra indenlandske leverandører;

(iii) fritagelse i 10 år for skat på indtægter, for hvilke der normalt skal betales indkomstskat i henhold til Section 10A eller 10B i indkomstskatteloven

(iv) godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt

(v) 100% udenlandsk ejerskab af egenkapital

(vi) mulighed for at sælge en del af produktionen på hjemmemarkedet.

(28) Importøren skal i det foreskrevne format føre nøjagtigt regnskab med alle de pågældende importerede varer og med forbrug og anvendelse af alle importerede materialer og den foretagne eksport. Disse regnskaber skal efter behov regelmæssigt fremlægges for udviklingskommissæren.

(29) Importøren skal også sikre en minimumsnettoindtjening af udenlandsk valuta i procent af eksporten og eksportresultater som foreskrevet i politikken. Alle operationer i en EOU/EPZ skal finde sted i toldlokaliteter.

IV) Konklusioner om EPZ/EOU

(30) I den aktuelle procedure blev EOU-ordningen benyttet til import af investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder samt til indkøb af varer på hjemmemarkedet. Kommissionen undersøgte derfor kun, om disse indrømmelser var udligningsberettigede.

(31) I denne forbindelse indebærer EOU/EPZ-ordningen ydelse af subsidier, da de indrømmelser, der ydes i henhold til ordningen, udgør finansielle bidrag fra den indiske regering, da der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået, og modtageren opnår en fordel.

(32) Suspensionen af afgiftsopkrævningen på investeringsgoder har samme virkning som en fritagelse, da det helt er op til selskabet, om og hvornår investeringsgoderne skal udgå fra toldoplaget, så længe eksportkravene er opfyldt.

(33) Subsidieydelsen er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom den ikke kan opnås, uden at selskabet accepterer en forpligtelse til at udføre varer, og den anses derfor for specifik og udligningsberettiget.

V) Beregning af subsidiebeløbet

Suspension af importafgiften på køb af investeringsgoder:

(34) Den indiske eksporterende producent benyttede EOU-ordningen til at opnå en suspension af den importtold, der normalt skal betales for investeringsgoder.

(35) Fordelen for selskabet er beregnet på grundlag af størrelsen af den ikke betalte skyldige told på indførte investeringsgoder ved at fordele dette beløb over en periode på 7 år, der afspejler afskrivningen på investeringsgoder, som faktisk importeres af selskabet, og som anses for at afspejle den normale afskrivning af sådanne aktiver i den pågældende erhvervsgren. Det således beregnede beløb, som skal henføres til undersøgelsesperioden, er blevet justeret ved tillæg af renter i undersøgelsesperioden for dermed at fastlægge den fulde støtte, som modtageren opnår under denne ordning. I betragtning af arten af denne ordning, som svarer til et éngangstilskud, ansås markedsrenten i Indien i undersøgelsesperioden, dvs. 10%, for rimelig. Det fremkomne beløb er derefter fordelt på hele udførslen i undersøgelsesperioden.

(36) På dette grundlag modtog selskabet fordele i henhold til denne ordning, som udgjorde 2,42 %.

Fritagelse for told på import af råmaterialer og hjælpematerialer:

(37) Den indiske eksporterende producent benyttede EOU-ordningen til at opnå en fritagelse for told på importen af råmaterialer og hjælpematerialer.

(38) Under kontrolbesøget blev arten og mængden af disse importerede materialer undersøgt. For alle de råmaterialer, der blev importeret i undersøgelsesperioden, kunne selskabet påvise en klar forbindelse med de eksporterede mængder af færdige varer, og det kunne påvises, at der ikke var importeret flere materialer, end der rent faktisk var benyttet i de eksporterede varer.

(39) Disse importerede varer er således omfattet af undtagelsen i punkt (I) i listen over eksempler på eksportsubsidier i bilag I til grundforordningen, da alle de toldfrit importerede varer indgik i den eksporterede varer, og da der ikke er eftergivet et for stort beløb i importtold.

Fritagelse for forbrugsafgift på varer indkøbt fra indenlandske leverandører:

(40) Den indiske eksporterende producent benyttede EOU-ordningen til at opnå en fritagelse for forbrugsafgifter på varer indkøbt fra indenlandske leverandører.

(41) Forbrugsafgifter, der betales af en ikke-EOU-virksomhed (dvs. ethvert selskab, som drives uden nogen særlig status), krediteres som godtgørelse (i henhold til CENVAT/MODVAT) og anvendes til betaling af forbrugsafgifter på hjemmemarkedssalget. Indiens regering giver således ikke afkald på yderligere indtægter ved at fritage EOU-selskaber for at betale forbrugsafgifter på deres indkøb. EOU-selskabet opnåede derfor ikke yderligere fordele.

Godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt:

(42) Den indiske eksporterende producent benyttede EOU-ordningen til at opnå godtgørelse af central omsætningsafgift, der var betalt for lokalt indkøbte varer. Denne godtgørelse indebærer tildeling af subsidier, da der gives afkald på offentlige indtægter, der ellers ville være indgået, og modtageren opnår en fordel.

(43) Fordelen blev beregnet på grundlag af den refusionsberettigede centrale omsætningsafgift på lokalt indkøbte varer i undersøgelsesperioden. I denne forbindelse kunne det fastslås, at den indiske eksporterende producent foretog næsten alle sine lokale indkøb i den delstat, hvor den er beliggende, nemlig Tamil Nadu, og at den centrale omsætningsafgift kun finder anvendelse på mellemstatlige transaktioner. Det centrale omsætningsafgiftsbeløb, der refunderedes dette selskab, var derfor begrænset til 0,01%.

c) "Income Tax Exemption Scheme" (ITE) (indkomstskatteordningen)

I) Retsgrundlag

(44) Indkomstskatteordningen er baseret på indkomstskatteloven af 1961, der fastlægger grundlaget for opkrævning af skatter samt forskellige fritagelser og fradrag, der kan gøres krav på. Blandt de fritagelser, der kan gøres krav på, findes nogle i nævnte lovs Section 10A, 10B og 80HHC, der fastsætter en indkomstskattefritagelse for fortjenester på eksportsalg.

II) Støtteberettigelse

(45) Firmaer beliggende i frihandelszoner kan gøre krav på fritagelse i henhold til Section 10A, eksportorienterede virksomheder kan gøre krav på fritagelse i henhold til Section 10B, og alle firmaer, som eksporterer varer, kan gøre krav på fritagelse i henhold til Section 80HHC.

III) Praktisk gennemførelse

(46) Kravet om fradrag for fortjeneste på eksportsalg indgives sammen med den almindelige årlige selvangivelse.

IV) Konklusion om ITE

(47) Med ITE-ordningen yder Indiens regering et finansielt bidrag til selskabet ved at give afkald på offentlige indtægter i form af direkte skatter, der ellers skulle betales. Dette finansielle bidrag udgør en fordel for modtageren, hvis indkomstskattepligt mindskes.

(48) Indkomstskatteordningen er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom kun en fortjeneste, der skyldes eksportaktiviteter, kan fratrækkes den skattepligtige indkomst, og den anses derfor for specifik og udligningsberettiget.

V) Beregning af subsidiebeløbet

(49) Den indiske eksporterende producent var som EOU-virksomhed berettiget til fritagelse for indkomstskat i henhold til Section 10B i indkomstskatteloven og stillede krav om fradrag i undersøgelsesperioden. Fordelen blev beregnet ved anvendelse af den skattesats, der ville være blevet anvendt på fortjenesten, hvis der ikke havde været noget fradrag.

(50) På dette grundlag modtog selskabet fordele i henhold til denne ordning, som udgjorde 0,15 %.

d) Andre subsidieordninger

(51) Det fremgik af undersøgelsen, at den eksporterende producent ikke benyttede nogen af de andre undersøgte ordninger. Det er derfor ikke nødvendigt at vurdere, om de er udligningsberettigede.

e) Udligningsberettigede subsidiebeløb

(52) De udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til grundforordningens bestemmelser er 2,5% for den undersøgte eksportør, udtrykt i værdi. Denne sats er under ubetydelighedsgrænsen, og subsidiemargenen for Indien må under disse omstændigheder anses for ubetydelig.

2. Indonesien

a) Indledning

(53) Efter de i betragtning (4) omhandlede konsultationer besluttede Kommissionens tjenestegrene at begrænse undersøgelsen til to ordninger (BKPM og Cakung EPZ). Der blev derfor sendt et spørgeskema til Indonesiens regering med henblik på at indhente de relevante oplysninger. Indonesiens regering besvarede imidlertid ikke spørgeskemaet. Der blev derfor ikke aflagt kontrolbesøg hos Indonesiens regering. Den eneste kendte eksporterende producent i Indonesien besvarede ikke spørgeskemaet, selv om fristen for besvarelsen blev forlænget. I betragtning af den manglende samarbejdsvilje blev dette selskab derfor underrettet om, at de endelige undersøgelsesresultater for dets vedkommende ville blive baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 28, stk. 1, i grundforordningen, hvilket i overensstemmelse med artikel 28, stk. 6, i grundforordningen kunne føre til et for selskabet mindre gunstigt resultat, end hvis det havde udvist samarbejdsvilje. Der blev ikke aflagt kontrolbesøg hos denne eksporterende producent, jf. artikel 26, stk. 1, i grundforordningen.

(54) Subsidiebeløbet og eksportprisen må derfor fastsættes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 28 i grundforordningen. Kommissionen fandt det hensigtsmæssigt at basere undersøgelsesresultaterne på oplysningerne i klagen samt på oplysninger fra en tidligere antisubsidieprocedure vedrørende Indonesien[4]. I overensstemmelse med artikel 28, stk. 5, blev disse oplysninger også afstemt med oplysninger fra uafhængige kilder, hvor dette var muligt.

b) BKPM-ordninger

(55) Det fremgår af klagen, at denne eksporterende producent benyttede sig af fordele, der indrømmes af Investeringskoordineringsstyrelsen (BKPM), som er et statsligt organ med ansvar for planlægning og fremme af investeringer.

(56) De ovennævnte tidligere undersøgelser har vist, at BKPM kan godkende såvel udenlandske (PMA) som indenlandske (PMDN) investeringer. Selskaber, der godkendes som PMA- eller PMDN-selskaber, vil blive indrømmet fritagelse for eller lempelse af importtold og -afgifter på importen af investeringsgoder, nemlig maskiner, udstyr, reservedele og støtteudstyr, og på importen af råmaterialer.

---

[4] Rådets forordning (EF) nr. 978/2000 af 8. maj 2000 (EFT L 113 af 12.5.2000, s. 1).

(57) BKPM-ordningen er et subsidie, da det finansielle bidrag fra Indonesiens regering i form af ubetalt told medfører en direkte fordel for modtageren.

(58) Ordningerne er ikke godtgørelsesordninger i henhold til bestemmelserne i bilag I til III i grundforordningen, da investeringsgoder ikke forbruges i produktionsprocessen, og da der ikke er nogen forpligtelse til at eksportere den færdige vare, som indeholder råmaterialerne.

(59) BKPM-ordningerne er ikke retligt betingede af eksportresultater eller anvendelse af indenlandske varer frem for importerede varer.

(60) Berettigelseskriterierne fastsættes af BKPM og synes at blive ajourført jævnligt. BKPM-ordningerne begrænser udtrykkelig adgangen til subsidiet til visse virksomheder, der ikke opererer i visse sektorer. De indrømmende myndigheder kan desuden udøve et vist skøn under godkendelsesprocessen, og berettigelse er ikke automatisk.

(61) BKPM-ordningerne er derfor ikke i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen, hvor det hedder, at den subsidieydende myndighed skal fastsætte objektive kriterier, som er neutrale, som ikke begunstiger visse virksomheder på bekostning af andre, og som er af økonomisk art og anvendes horisontalt. Disse programmer anses derfor for at være specifikke i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen, da de udtrykkelig begrænser adgangen til subsidiet til visse virksomheder. Da den eksporterende producent og den indonesiske regering ikke samarbejdede, var det umuligt nøjagtigt at fastslå, i hvor høj grad denne producent har gjort brug af ordningen.

c) Indonesiske toldoplagszoner - Cakung EPZ

(62) Den ikke-samarbejdsvillige eksporterende producents adresse tyder på, at dens faciliteter er beliggende i Cakung-eksportforarbejdningszonen, der er et område udpeget som "Nusantara-toldoplagszone". Selskabet bekræftede denne oplysning. Selskaber i sådanne zoner er berettigede til visse fordele, der normalt ikke kan opnås af virksomheder uden for disse zoner, særlig en undtagelse fra importtold på varer, der skal benyttes til fremstilling af færdige varer til eksport.

(63) Den eksporterende producent valgte ikke at samarbejde og fremlagde således ikke dokumentation for, at han ikke benyttede de fordele, der var til rådighed i en sådan zone. For ikke at belønne manglende samarbejdsvilje og i betragtning af, at det er bekræftet, at den pågældende eksportør er beliggende i en toldoplagszone, er det rimeligt at antage, at der er gjort brug af sådanne fordele.

(64) Det fremgår af resultaterne af tidligere undersøgelser, at en toldgodtgørelsesordning, der benyttes i sådanne zoner, udgør et finansielt bidrag fra regeringen, da der gives afkald på indtægter, der ellers ville være indgået, og modtageren opnår en fordel.

(65) En sådan godtgørelsesordning er et subsidie, som er retligt betinget af eksportresultater som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, eftersom det ikke kan opnås, uden at selskabet accepterer en forpligtelse til at udføre varer, og det anses derfor for specifikt og udligningsberettiget.

(66) Da den eksporterende eksportør ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, var det umuligt at afgøre, om varer importeret i henhold til denne ordning var berettiget til nogen undtagelse som specificeret i bilagene til grundforordningen, da det ikke kunne fastslås, at importerede varer faktisk indgår i den eksporterede vare, og at der ikke er eftergivet et for stort beløb.

d) Konklusion om subsidier

(67) I overensstemmelse med artikel 28 i grundforordningen er der på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger bevis for, at der foreligger udligningsberettigede subsidier, som står til rådighed for den ikke-samarbejdsvillige eksporterende producent, og der er rimelig grund til at antage, at der er gjort brug af sådanne subsidier. Med henblik på foranstaltninger vil det i overensstemmelse med den tidligere undersøgelse blive antaget, at en del (50%) er indenlandske subsidier og den anden del (50%) eksportsubsidier, da kun en af de to ordninger, nemlig ordningen vedrørende toldoplagszoner, ansås for at være et eksportsubsidie.

(68) Kommissionen finder, at den manglende samarbejdsvilje skyldes, at denne producent har benyttet og opnået fordel af de udligningsberettigede subsidier med et niveau, der ligger over ubetydelighedsgrænsen for Indonesien. Derfor og for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje er der på grundlag af oplysningerne i klagen og resultaterne af den tidligere undersøgelse fastsat følgende endelig subsidiemargen for alle indonesiske eksporterende producenter, udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Alle eksportører: 10,0%.

D. SKADE

1. Indledende bemærkninger

(69) Da kun én indisk eksporterende producent samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og da EF-erhvervsgrenen kun består af én virksomhed, er konkrete oplysninger vedrørende disse virksomheder blevet indekseret eller angivet inden for et interval, således at de fremlagte oplysninger i henhold til artikel 29 i grundforordningen forbliver fortrolige.

2. Produktionen i Fællesskabet

(70) Det konstateredes, at den pågældende vare ikke kun blev fremstillet af de to klagende fællesskabsproducenter, men også i Italien og Spanien. Selv om det berørte italienske selskab ikke gav Kommissionen fuldstændige oplysninger, bekræftede de modtagne oplysninger, at det i undersøgelsesperioden tegnede sig for omkring 10% af den samlede produktion i Fællesskabet. For så vidt angår det spanske selskab, der ikke afgav fuldstændige oplysninger til Kommissionen, konstateredes det, at det i 2001 kun havde fremstillet ubetydelige mængder af den pågældende vare, men havde importeret en stor del af de varer, det solgte, fra et af de pågældende lande. Det konkluderedes derfor, at det skulle betragtes som importør og ikke som producent.

(71) Det konstateredes også, at et selskab i Det Forenede Kongerige tidligere havde fremstillet en bestemt type ringmekanismer. Dette selskab bekræftede skriftligt, at det havde indstillet produktionen af den pågældende vare for nogle år siden. Der kendes ikke andre producenter i Fællesskabet.

(72) Som det fremgår af ovenstående, udgør klagerernes og den anden i Italien beliggende fællesskabsproducents produktion den samlede produktion i Fællesskabet, jf. artikel 9, stk. 1, i grundforordningen.

3. Definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet

a) Erhvervsgrenen i Fællesskabet

(73) En af de to klagende producenter (Krause) besvarede ikke spørgeskemaet og blev anset for ikke at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. Denne producent blev derfor ikke betragtet som en del af EF-erhvervsgrenen, selv om den støttede klagen. For så vidt angår den anden producent (Koloman), fandtes det, at dette selskab ikke blot fremstillede samme vare i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, men også fremstillede dele af den i Ungarn Ud over sin produktion i Fællesskabet forhandlede Koloman de ungarske varer i Fællesskabet og benyttede også dele fremstillet i Ungarn i forbindelse med sin produktion i Fællesskabet. Endvidere skete der en udflytning af en del af den samarbejdsvillige fællesskabsproducents produktion i begyndelsen af 2000, idet visse maskiner blev flyttet fra Østrig til Ungarn. Trods ovenstående forblev dette selskabs centrale aktiviteter, dvs. hovedkontor, lager, salgskontor, produktionen af en betydelig del af varesortimentet samt en betydelig teknisk og salgsmæssig viden, i Fællesskabet. Importsalget supplerede varesortimentet for samme vare og påvirkede derfor ikke Kolomans status som EF-producent. For så vidt angår produktionen af dele i Ungarn og deres efterfølgende indarbejdelse i den færdige vare fremgik det af undersøgelsen, at disse inkorporerede dele kun tegnede sig for en mindre del af omkostningerne til fremstilling af de færdige varer og derved af værditilvæksten. Producentens status som EF-producent påvirkes derfor ikke af denne import.

(74) Det fremgik af undersøgelsen, at den eneste samarbejdsvillige EF-producent tegnede sig for mere end 25% af den samlede produktion af ringmekanismer i Fællesskabet og derfor opfylder kravene i artikel 10, stk. 8, i grundforordningen. Den anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet (i det følgende benævnt "EF-erhvervsgrenen") i henhold til artikel 9, stk. 1, i grundforordningen.

b) Begivenheder efter undersøgelsesperioden

(75) I november 2001, altså efter afslutningen af undersøgelsesperioden, kom den samarbejdsvillige fællesskabsproducent Koloman under konkursbehandling og blev som følge af en likvideringsprocedure overtaget af et østrigsk selskab, hvis moderselskab, der er beliggende i Det Forenede Kongerige, også overtog Kolomans ungarske datterselskab.

(76) Køberne bekræftede over for Kommissionen, at de fortsat støtter klagen.

c) Forbruget i Fællesskabet

(77) Det synlige forbrug i Fællesskabet fastsattes på grundlag af EF-erhvervsgrenens salg på Fællesskabets marked, oplysningerne i klagen om de øvrige EF-producenters salg på fællesskabsmarkedet, behørigt justeret for så vidt angår undersøgelsesperioden, oplysninger fra den samarbejdsvillige eksporterende producent samt tal fra Eurostat vedrørende importens omfang. Der blev taget hensyn til, at KN-kode 8305 10 00 også omfatter varer, der ikke er omfattet af denne procedure. I betragtning af det manglende samarbejde fra de indonesiske eksportørers side blev de foreliggende faktiske

oplysninger, nemlig Eurostats tal, imidlertid anvendt for dette land. På grundlag af klagen, der udgjorde de bedste foreliggende oplysninger, blev al import under den ovennævnte KN-kode i denne forbindelse anset for at vedrøre den pågældende vare. Den ikke-samarbejdsvillige indonesiske producent hævdede, at dens eksport til fællesskabsmarkedet var omkring 15% lavere end de importmængder, der blev benyttet. Denne påstand kunne imidlertid ikke bekræftes, og forskellen var af en sådan størrelse, at den kunne forklares ved det forholdstal, der benyttes til at konvertere de statistiske oplysninger fra Eurostat (der er i tons) til enheder. På dette grundlag steg forbruget i Fællesskabet med 5% mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Mere detaljeret set var det forholdsvis stabilt fra 1998 til 1999 og steg derefter støt indtil udgangen af undersøgelsesperioden, hvor det fandtes at udgøre omkring 348 mio. enheder.

4. Import fra det pågældende land

(78) Det skal erindres, at proceduren mod Indien er afsluttet. Derfor er kun importen fra Indonesien analyseret som importen fra det resterende pågældende land.

a) Den subsidierede imports omfang

(79) Selv om importen med oprindelse i Indonesien faldt mellem 1998 og 2000 og derefter igen steg svagt mellem 2000 og undersøgelsesperioden, skal det bemærkes, at skønt importen fra det pågældende land først blev påbegyndt i 1997, var den allerede betydelig i 1998 og udgjorde 32 mio. enheder i undersøgelsesperioden.

b) Den subsidierede imports markedsandel

(80) Den indonesiske imports markedsandel fandtes at udgøre mellem 8% og 13% og at være faldet med ca. 2 procentpoint siden 1998.

c) Den subsidierede imports priser

i) Prisudvikling

(81) De vejede gennemsnitlige importpriser for importerede varer med oprindelse i Indonesien faldt med 5% mellem 1998 og undersøgelsesperioden, dvs. fra 105 ECU pr. tusind enheder til 99 EUR pr. tusind enheder. Faldet var særlig udtalt mellem 1998 og 1999, hvor priserne faldt med 3%, og mellem 2000 og undersøgelsesperioden, hvor de faldt med 2%.

ii) Underbud

(82) I betragtning af den manglende samarbejdsvilje fra indonesiske eksportørers side blev prissammenligningen foretaget på grundlag af oplysninger fra Eurostat, behørigt justeret for told og omkostninger efter importen og sammenlignet i samme handelsled med EF-producenternes priser ab fabrik.

(83) På dette grundlag blev prisunderbuddet revideret og om nødvendigt ændret på grundlag af oplysninger, der blev afgivet under de supplerende kontrolbesøg. For Indonesiens vedkommende blev EF-erhvervsgrenens priser underbudt med mellem 30% og 40%. Det skal også bemærkes, at der var tale om pristryk, da EF-erhvervsgrenen ikke var rentabel.

5. EF-erhvervsgrenens situation

a) Produktion

(84) EF-erhvervsgrenens produktion faldt med ca. 25% mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Der forekom et betydeligt fald mellem 1998 og 1999 (-15%). Produktionen faldt også væsentligt mellem 1999 og 2000, mens produktionen efterfølgende var stabil indtil udgangen af undersøgelsesperioden.

b) Kapacitet og kapacitetsudnyttelsesgrad

(85) Produktionskapaciteten fulgte samme udvikling som produktionen og faldt med 26% mellem 1998 og undersøgelsesperioden.

(86) Kapacitetsudnyttelsesgraden var således stabil i den betragtede periode.

c) Lagre

(87) EF-erhvervsgrenens ultimolagre faldt med 12% mellem 1998 og undersøgelses-perioden.

d) Salget i Fællesskabet

(88) Trods en stigning i forbruget i Fællesskabet faldt EF-erhvervsgrenens salgsmængde betydeligt mellem 1998 og undersøgelsesperioden, nemlig med 25%. Mellem 1998 og 1999 udgjorde faldet 10%, mens det var endnu større (15%) mellem 1999 og 2000.

e) Markedsandel

(89) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt med over 4 procentpoint mellem 1998 og undersøgelsesperioden og fulgte således samme tendens som for den solgte mængde.

f) Priser

(90) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige nettosalgspriser faldt med 4% mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Faldet var særlig stort (6%) mellem 1998 og 1999, altså hvor det pågældende lands importpriser faldt betydeligt som anført i betragtning (81).

g) Rentabilitet

(91) EF-erhvervsgrenens vejede gennemsnitlige rentabilitet faldt med 10 procentpoint mellem 1998 og undersøgelsesperioden, og fra 2000 var der tale om tab. Som følge af denne ugunstige udvikling måtte EF-erhvervsgrenen som nævnt i betragtning (75) tages under konkursbehandling.

h) Likviditet og evne til at tilvejebringe kapital

(92) Udviklingen i den likviditet, som EF-erhvervsgrenen frembringer i forbindelse med salget af ringmekanismer, minder meget om udviklingen i rentabiliteten, dvs. et betydeligt fald mellem 1998 og undersøgelsesperioden.

(93) Undersøgelsen fastslog, at det blev vanskeligere for EF-erhvervsgrenen at tilvejebringe kapital på dette tidspunkt som følge af dens finansielle situation, særlig dens forværrede rentabilitet.

i) Beskæftigelse, lønninger og produktivitet

(94) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen i forbindelse med produktionen af ringmekanismer faldt med 30% mellem 1998 og undersøgelsesperioden. De samlede lønudgifter fulgte en tilsvarende udvikling og faldt med 27% i samme periode, hvilket førte til en stigning i gennemsnitslønnen på 5% mellem 1998 og undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenens produktivitet målt som produktion pr. ansat steg med 8% mellem 1998 og undersøgelsesperioden.

j) Rentabilitet og afkast af investeringer

(95) Investeringerne faldt med 39% mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Faldet var særlig stort mellem 1999 og 2000. Det fremgik af undersøgelsen, at hovedparten af disse kapitaludgifter vedrørte udskiftning eller vedligeholdelse af eksisterende faciliteter.

(96) Afkastet af investeringerne, udtrykt som forholdet mellem EF-erhvervsgrenens nettofortjeneste og den bogførte nettoværdi af dens investeringer, fulgte rentabilitetsudviklingen meget nøje og blev negativ i 2000.

k) Vækst

(97) Forbruget i Fællesskabet steg med 5% mellem 1998 og undersøgelsesperioden, mens EF-erhvervsgrenens salg målt i mængde faldt med omkring 25%, og importen var fortsat betydelig. EF-erhvervsgrenen kunne derfor ikke drage fordel af den svage stigning i efterspørgslen på fællesskabsmarkedet.

6. Udflytning af en del af produktionen

(98) For at bekræfte, at forværringen af EF-erhvervsgrenens situation ikke skyldtes en ændring af produktionsmønstret i Fællesskabet, blev det også undersøgt, om den i betragtning (73) nævnte udflytning af en del af produktionen (ved overførsel af maskiner fra Østrig til Ungarn), der fandt sted i begyndelsen af 2000, havde påvirket EF-erhvervsgrenens situation. Den negative udvikling for visse skadesindikatorer (produktion, produktionskapacitet og salgsmængde) er blevet forværret af denne udflytning, men udviklingen forbedredes med hensyn til kapacitetsudnyttelse og gennemsnitlige salgspriser, hvilket har ført til en begrænsning af tabene. Det er f.eks. blevet skønnet, at omkring 60% af produktionsfaldet og omkring 80% af faldet i salgsmængde har forbindelse med udflytningen, mens prisfaldet uden denne udflytning ville have været tre gange større, og rentabiliteten ville have været yderligere 7 procentpoint mindre. I betragtning af ovenstående konkluderedes det, at forværringen af EF-erhvervsgrenens situation ikke skyldtes en ændring i Fællesskabets produktionsmønster.

(99) Det blev fremført, at EF-erhvervsgrenens centrale aktivitet ikke længere er i Fællesskabet, da udflytningen til Ungarn angiveligt medførte et fald på 60% i dens produktion i Fællesskabet og et fald på 80% i den salg af varer fremstillet i Fællesskabet.

(100) Som allerede anført i betragtning (98) medførte udflytningen ikke et sådant fald i EF-erhvervsgrenens produktion, men kun et fald på 15% i dens produktion i Fællesskabet og et fald på 20% i dens salg af varer fremstillet i Fællesskabet. Konklusionen i betragtning (73) om EF-erhvervsgrenens centrale aktiviteter bekræftes derfor.

7. Konklusioner vedrørende skade

(101) Det konstateredes (efter at den i betragtning (98) omhandlede udflytning var taget i betragtning), at EF-erhvervsgrenens situation blev forværret i den betragtede periode.

(102) Selv om antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ringmekanismer med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Malaysia førte til et betydeligt fald i denne import efter 1998, kunne EF-erhvervsgrenen ikke drage fuld nytte af denne udvikling. De fleste skadesindikatorer, nemlig produktion, salgsmængder, priser, markedsandel, rentabilitet, afkast af investeringer, likviditet og beskæftigelse, udviklede sig negativt fra og med 1998. Navnlig havde faldet i EF-erhvervsgrenens salgspriser en negativ virkning på dens rentabilitet.

(103) Mens EF-erhvervsgrenens salg faldt mellem 1998 og undersøgelsesperioden, var importen med oprindelse i Indonesien desuden betydelig. Det fremgik af undersøgelsen, at de indonesiske importvarer i undersøgelsesperioden blev solgt til priser, der lå 30% til 40% under EF-erhvervsgrenens priser. Der forekom desuden pristryk.

(104) Det konstateredes således, at EF-erhvervsgrenens situation var blevet forværret i en sådan grad, at det må konkluderes, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade.

(105) Det skal erindres, at EF-erhvervsgrenens dårlige finansielle situation førte til, at den efter undersøgelsesperioden kom under konkursbehandling.

E. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

(106) I henhold til artikel 8, stk. 6 og 7, i grundforordningen undersøgtes det, om importen med oprindelse i Indonesien som følge af dens mængde og virkning på priserne på fællesskabsmarkedet for ringmekanismer havde forvoldt EF-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end den subsidierede import, der samtidig kunne have tilføjet EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet den subsidierede import fra Indonesien.

2. Virkningerne af den subsidierede import

(107) Den subsidierede import faldt målt i mængde med 14%, mellem 1998 og undersøgelsesperioden, og dens markedsandel i Fællesskabet faldt i samme periode med 2 procentpoint. Den var imidlertid fortsat betydelig og havde i hele tidsrummet mellem 1998 og undersøgelsesperioden en markedsandel på mellem 8% og 13%. Denne imports priser lå også betydeligt under EF-erhvervsgrenens priser. EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt med over 4 procentpoint. Samtidig faldt de gennemsnitlige salgspriser med 4%. Det faktiske prisfald var endnu større, som beskrevet i betragtning (98).

(108) I samme periode (mellem 1998 og undersøgelsesperioden) forværredes EF-erhvervsgrenens situation som illustreret ved faldet i salg, markedsandel og priser samt den betydelige forringelse af dens rentabilitet, der udviklede sig til tab. EF-erhvervsgrenen kunne således ikke drage væsentlig fordel af indførelsen af de nævnte foranstaltninger over for Kina og Malaysia.

(109) Det blev fremført af en indonesisk eksportør, at eksporten fra Indonesien ikke kunne have forvoldt skade, da den faldt mellem 1999 og 2000 og havde en ubetydelig markedsandel. Det samme selskab hævdede, at importen fra Indonesien ikke kunne have haft nogen reel indvirkning på EF-erhvervsgrenen, da produktionen i Fællesskabet var fem eller seks gange større end den mængde, der importeredes fra Indonesien.

(110) Det skal imidlertid erindres, at selv om importen fra Indonesien faldt mellem 1998 og 2000, steg den svagt mellem 2000 og undersøgelsesperioden uden dog at nå niveauet fra 1998. Som allerede nævnt i betragtning (80) havde importen fra Indonesien mellem 1998 og undersøgelsesperioden desuden en markedsandel på mellem 8% og 13%, hvilket er meget og klart over ubetydelighedsgrænsen. Endelig skal det også erindres, at EF-erhvervsgrenen er klart defineret i betragtning (74), og at dens produktion har et omfang, der ligger langt under det niveau, som anføres af det indonesiske selskab.

(111) Det kan derfor konkluderes, at den subsidierede import med oprindelse i Indonesien har undergravet virkningerne af de antidumpingforanstaltninger, der blev vedtaget i 1997 mod Kina og Malaysia og ændret i 2000 for så vidt angår Kina, og at den negative udvikling, der er opsummeret i de foregående afsnit, kan tilskrives denne subsidierede import.

3. Andre faktorers indvirkning

a) Import fra andre tredjelande

(112) Det blev overvejet, om andre faktorer end den subsidierede import fra Indonesien kan have forårsaget eller bidraget til den skade, som er forvoldt EF-erhvervsgrenen, og særlig, om importen fra andre lande end Indonesien kan have bidraget til denne situation.

(113) Importen fra andre tredjelande steg målt i mængde med 17% mellem 1998 og undersøgelsesperioden, mens dens markedsandel steg med mere end 5 procentpoint i samme periode. Denne stigning skyldes i vid udstrækning væksten i importen med oprindelse i Indien, Ungarn og Thailand, hvorimod importen med oprindelse i Kina og Malaysia faldt betydeligt som følge af de antidumpingforanstaltninger, der blev indført i 1997.

(114) De gennemsnitlige enhedspriser på varer importeret fra tredjelande faldt med 16% mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Priserne på varer fra næsten alle tredjelande faldt i denne periode, undtagen priserne på varer importeret fra Kina, der på grund af antidumpingforanstaltningerne steg betydeligt, omend de først nåede samme niveau som de ungarske priser i undersøgelsesperioden.

(i) Indien

(115) Det blev først undersøgt, om importen med oprindelse i Indien kan have bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt. Selv om importen fra Indien steg betydeligt mellem 1998 og undersøgelsesperioden, fandtes denne import dog at være underbudt af importen fra Indonesien, hvis priser konstateredes at ligge 2% til 30% under priserne på importen fra Indien mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Desuden skal det bemærkes, at da importen fra Indien blev indledt i 1998, lå priserne på denne import mere end 40% over priserne på tilsvarende mængder ringmekanismer

importeret fra Indonesien. Siden da er priserne på varer importeret fra Indien faldet støt, men de har altid ligget over de indonesiske priser og lå stadig mere end 5% over de indonesiske priser i undersøgelsesperioden. Det konkluderes derfor, at selv om importen fra Indien har haft negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, var de negative virkninger af den subsidierede importen fra Indonesien ikke desto mindre isoleret set betydelige. Indonesien er en indflydelsesrig og vigtig aktør i Fællesskabet. Landets eksport til Fællesskabet var mindre end eksporten fra Indien, men havde stadig et betydeligt omfang. Den indonesiske eksport underbød EF-erhvervsgrenens priser i endnu højere grad end den indiske eksport. Det bemærkes også, at ovennævnte analyse vanskeliggjordes betydeligt ved, at Indonesien ikke samarbejdede, og der forelå derfor ingen oplysninger om de varetyper og markedssegmenter, som eksporten fra Indonesien repræsenterede.

(ii) Folkerepublikken Kina

(116) Det blev også overvejet, om overvæltningen af de antidumpingforanstaltninger, der i 1997 blev indført over for importen fra Kina, kunne have forårsaget eller bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt. I denne forbindelse er det værd at bemærke, at selv om overvæltningen af tolden på importen fra Kina har undergravet virkningerne på salgspriserne af de foranstaltninger, der blev indført i 1997, førte disse foranstaltninger alligevel til en betydelig begrænsning af importen fra Kina allerede i 1998. Desuden skal det bemærkes, at selv om importen fra Indonesien først blev påbegyndt i 1997, havde den allerede i 1998 nået omtrent samme omfang som importen fra Kina. Siden da er importen fra Kina faldet stærkt, mens importen fra Indonesien i meget mindre grad faldt indtil undersøgelsesperioden, hvor importen fra sidstnævnte land stadig var mere end tre gange større end importen fra Kina. Da importen fra Kina i undersøgelsesperioden havde et langt mindre omfang end importen fra Indonesien, konkluderedes det, at denne import ikke havde haft en så alvorlig indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation som dumpingimporten fra Indonesien.

(iii) Ungarn

(117) For at afgøre, hvorvidt importen fra Ungarn isoleret set forvoldte EF-erhvervsgrenen skade, undersøgte Kommissionen importens omfang og dens priser på fællesskabsmarkedet.

(118) Analysen af importen fra Ungarn mellem 1998 og undersøgelsesperioden var baseret på oplysninger i besvarelsen af spørgeskemaet fra den EF-producent, hvis fabrik i Ungarn repræsenterer den eneste ungarske producent.

(119) I den betragtede periode steg importen af ringmekanismer med oprindelse i Ungarn målt i mængde. EF-erhvervsgrenens priser på fællesskabsmarkedet for dens importvarer fra Ungarn faldt i den betragtede periode, men lå højest blandt priserne på varer importeret fra andre tredjelande og lå over priserne på de fra Indonesien importerede varer.

(120) EF-erhvervsgrenens ungarske produktion af ringmekanismer blev analyseret og sammenlignet med den østrigske produktion. Det fandtes, at der kun var meget begrænset overlapning mellem de modeller, der fremstilledes i Østrig og Ungarn.

(121) I betragtning af de begrænsede antal modeller, der fremstilles både i Østrig og i Ungarn, konkluderedes det, at de ungarske varer supplerede EF-erhvervsgrenens varesortiment og gjorde det muligt for den at tilbyde kunderne et bredere udvalg af modeller, og at de ikke påvirkede EF-erhvervsgrenens situation negativt.

(122) Det konkluderedes derfor, at importen fra Ungarn ikke bidrog væsentligt til at forværre EF-erhvervsgrenens situation.

(iii) Thailand

(123) I Rådets forordning (EF) nr. 2100/2000 hed det, at "nogle af varerne af kinesisk oprindelse blev [...] til de nationale toldmyndigheder angivet som værende af thailandsk oprindelse, hvorved de undgik betaling af normalt forfalden antidumpingtold", og Kommissionen fandt det derfor også relevant at vurdere virkningerne af importerede varer, der var afsendt fra Thailand.

(124) I denne forbindelse voksede importen fra Thailand betydeligt i den betragtede periode, idet den blev påbegyndt i 1998 med omkring 1 mio. enheder og steg til mere end 23 mio. enheder i undersøgelsesperioden. På grundlag af tal fra Eurostat blev det desuden fastslået, at salgspriserne på de fra Thailand importerede varer generelt var lavere end priserne på varer importeret fra Indonesien.

(125) Selv om de thailandske priser fandtes at være omkring 20% lavere end priserne på varer importeret fra Indonesien, skal det dog erindres, at den sidstnævnte import er over en tredjedel større end importen fra Thailand udtrykt i mængde. Da importen fra Thailand stadig havde et betydeligt mindre omfang end importen fra Indonesien, konkluderedes det derfor, at denne import ikke kunne have haft væsentlige konsekvenser i forhold til virkningerne af den subsidierede import fra Indonesien.

(126) Analysen vedrørende Thailand er blevet anfægtet af en indonesisk eksportør, der ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Dette selskab fremførte i denne forbindelse, at importen fra Indonesien har et mindre omfang og højere priser end importen fra Thailand. Der skal imidlertid erindres, at selv om de thailandske priser var lavere end priserne på de varer, der importeredes fra Indonesien, var importen fra Indonesien udtrykt i mængde mere end 30% større end importen fra Thailand. Konklusionen i betragtning (125) bekræftes derfor.

b) Yderligere faktorer

(127) Det blev også undersøgt, om andre faktorer end de ovennævnte kan have bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

(128) Det er blevet fremført af de samarbejdsvillige importører, at ringmekanismebranchen er ekstremt prisfølsom, og at producenterne derfor må sælge store mængder for at være konkurrencedygtige. De samme parter fremførte også, at EF-erhvervsgrenen kun er afhængig af det europæiske marked i stedet for verdensmarkedet, der ville gøre det muligt for erhvervsgrenen at blive mere omkostningseffektiv. I denne forbindelse skal det erindres, at forholdet mellem EF-erhvervsgrenens salg i og uden for Fællesskabet ikke ændredes væsentligt mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Selv om EF-erhvervsgrenen var stærkt orienteret mod fællesskabsmarkedet, betød dens eksportsalg ikke desto mindre, at den var rentabel i 1998, hvor importen fra Indonesien var betydelig.

(129) En bruger fremførte, at skaden var forvoldt af den stærke konkurrence inden for kontorforsyningsbranchen. Denne konkurrence førte angiveligt til pristryk mod EF-erhvervsgrenen fra brugerne og distributørerne af den pågældende vare med et prisfald til følge. I denne forbindelse understreges det, at den subsidierede import må have forværret pristrykket fra brugerne i Fællesskabet betydeligt og derved have forvoldt EF-erhvervsgrenen skade.

(130) Det blev desuden undersøgt, om pristrykket kunne tilskrives den normale udvikling af handelen med ringmekanismer, da priserne fra næsten alle forsyningskilder faldt mellem 1998 og undersøgelsesperioden.

(131) I denne forbindelse skal det erindres, at det generelle prisfald skal ses i lyset af en vedvarende illoyal praksis først fra Kina og Malaysia og derefter fra Indonesien, som har påvirket fællesskabsmarkedet.

(132) Som nævnt i betragtning (128) er markedet for ringmekanismer desuden yderst prisfølsomt. Da priserne på de indonesiske importerede varer fandtes at være subsidierede og lavere end den gennemsnitlige enhedspris på al anden import af ringmekanismer mellem 1998 og undersøgelsesperioden, kan det derfor konkluderes, at importen fra Indonesien, der havde en markedsandel i Fællesskabet på mellem 8% og 13% i undersøgelsesperioden, trykkede priserne på dette marked.

(133) Det blev endelig undersøgt, om den ikke-samarbejdsvillige fællesskabsproducent, Krause, havde en prisadfærd, der kunne have bidraget til den skade, som er forvoldt EF-erhvervsgrenen. Det fremgik af den yderligere undersøgelse af oplysningerne vedrørende Krause, at denne fællesskabsproducents situation også var blevet forværret i den betragtede periode, særlig med hensyn til salgspriser og rentabilitet. Den har derfor tilsyneladende ikke bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, men er blevet lige så negativt ramt af importen fra Indonesien og er lige som EF-erhvervsgrenen blevet tvunget til at sænke sine priser.

(134) Af alle de ovennævnte årsager konkluderedes det, at pristrykket på fællesskabsmarkedet ikke skulle betragtes som et udtryk for en normal udvikling i handelen, men snarere som en konsekvens af Indonesiens uredelige handelspraksis.

(135) De indonesiske myndigheder hævdede, at den indonesiske eksport var begrænset til at forsyne en italiensk producent af ringbind med henblik på at supplere dens varesortiment.

(136) Denne påstand fandtes imidlertid at være i modstrid med erklæringen fra den ikke-samarbejdsvillige indonesiske eksportør, der fremførte, at det eneste marked, hvor den indonesiske producent har en betydelig markedsandel, er Det Forenede Kongerige. Dette bekræftes også af Eurostat.

(137) Sidstnævnte producent hævdede, at denne indonesiske eksport ikke kunne forvolde skade, da dens vigtigste marked er Det Forenede Kongerige, hvor EF-erhvervsgrenen ikke har nogen væsentlige aktiviteter. Ud over det forhold, at denne antagelse er i modstrid med de indonesiske myndigheders påstand, skal det imidlertid også erindres, at skadesanalysen foretages for Fællesskabet som helhed og ikke på regionalt grundlag.

4. Konklusion vedrørende årsagssammenhængen

(138) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at den væsentlige skade, som er forvoldt EF-erhvervsgrenen, og som er kendetegnet ved en negativ udvikling i produktion, salgsmængde, priser, markedsandel, rentabilitet, afkast af investeringer, likviditet og beskæftigelse, behørigt justeret for at tage hensyn til udflytningen til Ungarn, er forvoldt af den pågældende subsidierede import. Importen fra Indien, Thailand og Kina samt den delvise udflytning af produktionen i Fællesskabet havde tilsammen kun en begrænset indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

(139) En indonesisk eksportør, der ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, fremførte også, at der er et modsætningsforhold mellem konklusionen i betragtning (138) og det forhold, at der er tilstrækkelige beviser til at indlede en udløbsundersøgelse vedrørende Kina.

(140) I denne forbindelse skal det erindres, at formålet med en udløbsundersøgelse er at analysere situationen på fællesskabsmarkedet for så vidt angår sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping og skade, hvis de gældende foranstaltninger ophæves. Det forhold, at forværringen af EF-erhvervsgrenens situation i denne undersøgelsesperiode er blevet tilskrevet Indonesien, påvirker derfor ikke analysen af de kinesiske eksportørers fremtidige adfærd på fællesskabsmarkedet og dens sandsynlige virkninger på EF-erhvervsgrenens situation. Det skal også erindres, at den kinesiske markedsandel var meget begrænset i de sidste to år af den betragtede periode.

(141) I betragtning af ovenstående analyse, hvor der er gjort behørigt rede for virkningerne af alle kendte faktorer på EF-erhvervsgrenens situation og skelnet mellem de skadevoldende virkninger af den subsidierede import, konkluderes det, at disse andre faktorer ikke i sig selv ændrer det forhold, at den konstaterede væsentlige skade må tilskrives den subsidierede import.

F. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledende bemærkninger

(142) Det blev undersøgt, om der var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette tilfælde. Med henblik herpå og i henhold til artikel 31, stk. 1, i grundforordningen overvejede Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger virkningerne af eventuelle foranstaltninger for alle parter, der var berørt af proceduren, samt følgerne af ikke at træffe foranstaltninger.

(143) For at vurdere, hvilke virkninger det sandsynligvis ville få, hvis der henholdsvis indførtes og ikke indførtes foranstaltninger, blev alle interesserede parter anmodet om at indgive oplysninger. Der blev sendt spørgeskemaer til de to klagende EF-producenter, to andre selskaber kendt som producenter i Fællesskabet, ni ikke-forretningsmæssigt forbundne importører, 49 brugere og en brugersammenslutning. En klagende fællesskabsproducent (Koloman), to ikke-forretningsmæssigt forbundne importører samt en bruger, der var forretningsmæssigt forbundet med de pågældende importører, besvarede spørgeskemaet. En anden bruger fremsatte bemærkninger uden at besvare spørgeskemaet.

(144) Disse besvarelser og bemærkninger dannede grundlag for analysen af Fællesskabets interesser.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

a) Indledende bemærkninger

(145) Flere producenter af ringmekanismer i Fællesskabet har indstillet produktionen af den pågældende vare i de seneste år. For så vidt angår de resterende selskaber fremgik det af undersøgelsen, at et selskab i Det Forenede Kongerige også indstillede sin produktion for nogle år siden (se betragtning (71)). For så vidt angår selskabet i Italien fandtes det, at det ikke tegnede sig for en væsentlig del af produktionen af ringmekanismer i Fællesskabet, og at det importerede en betydelig del af de varer, det solgte. For så vidt angår det spanske selskab fandtes det, at det burde betragtes som importør snarere end producent, da det kun fremstillede ubetydelige mængder af den pågældende vare, mens det importerede mere end 90% af de varer, det solgte, fra Indonesien. Det konkluderes derfor, at de to klagende selskaber er de eneste producenter af ringmekanismer i Fællesskabet, der stadig har en betydelig produktion.

(146) Det skal erindres, at de to klagende EF-producenter allerede tidligere er blevet alvorligt skadet af importen af ringmekanismer med oprindelse i Kina og Malaysia, der som beskrevet i forordning (EF) nr. 119/97[5] bl.a. førte til, at 28% af deres arbejdspladser gik tabt mellem 1992 og oktober 1995. Som nævnt i betragtning (94) faldt antallet af arbejdspladser i EF-erhvervsgrenen med yderligere 30% mellem 1998 og undersøgelsesperioden.

(147) I betragtning af den væsentlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, konkluderes det, at hvis EF-erhvervsgrenen ikke genrejser sig efter den illoyale subsidieringspraksis, er det sandsynligt, at produktionen i Fællesskabet fuldstændig vil ophøre, og at brugerne i væsentlig grad vil blive afhængige af importerede varer.

b) EF-erhvervsgrenens finansielle situation

(148) EF-erhvervsgrenens finansielle situation udviklede sig så negativt i den betragtede periode, at den efter undersøgelsesperioden som nævnt i betragtning (75) måtte under konkursbehandling. Det skal bemærkes, at EF-erhvervsgrenens tabsgivende situation er et resultat af dens problemer med at konkurrere med subsidieret import til lave priser. Det forhold, at den samarbejdsvillige producent i Fællesskabet er blevet overtaget af et andet selskab viser, at produktionen af ringmekanismer i Fællesskabet er ved at blive omstruktureret, og at der udfoldes kraftige bestræbelser for at bevare denne erhvervsgrens levedygtighed og gøre den rentabel.

c) Virkningerne for EF-erhvervsgrenen af en eventuel indførelse af foranstaltninger

(149) Efter en indførelse af foranstaltninger vil genskabelsen af redelige markedsvilkår gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde tabte markedsandele og med øget kapacitetsudnyttelse mindske produktionsomkostningerne pr. enhed og øge rentabiliteten. Desuden forventes foranstaltningerne at have en positiv virkning på EF-erhvervsgrenens priser. Konkluderende kan det forventes, at stigningen i produktionen og salgsmængden på den ene side og det yderligere fald i enhedsomkostningerne på

[5] EFT L 22 af 24.1.1997, s. 1.

den anden side, eventuelt kombineret med en beskeden prisstigning, vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at forbedre sin finansielle situation.

(150) Hvis der derimod ikke indføres udligningsforanstaltninger, er det sandsynligt, at EF-erhvervsgrenen vil være nødt til at sænke sine priser yderligere og/eller fortsat tabe markedsandel. I begge tilfælde er det sandsynligt, at EF-erhvervsgrenens finansielle situation vil blive forværret. Som en yderligere konsekvens er det sandsynligt, at produktionen i Fællesskabet inden for en kortere periode vil blive endeligt indstillet.

(151) Da EF-erhvervsgrenen ikke blot fremstiller den pågældende vare, men også andre varer, der tegner sig for omkring en tredjedel af dens omsætning, er det desuden meget sandsynligt, at lukningen af produktionslinjer, der fremstiller ringmekanismer, vil påvirke levedygtigheden for hele fabrikken og føre til lukning af alle produktionslinjer med deraf følgende videre negative konsekvenser for beskæftigelsen og investeringerne.

d) Mulig udflytning af EF-erhvervsgrenens produktion

(152) Det blev undersøgt, om foranstaltninger kunne anses for ikke at være i Fællesskabets interesse i betragtning af udflytningen af en del af EF-erhvervsgrenens produktion til et tredjeland. Muligheden for en yderligere udflytning blev også undersøgt.

(153) For det første skal det erindres, at som nævnt i betragtning (98) gjorde udflytningen, der fandt sted i 2000, det muligt for EF-erhvervsgrenen at begrænse dens tab. I denne forbindelse var det en strategisk beslutning, som blev truffet for at eliminere virkningerne af subsidierne. Desuden er det sandsynligt, at denne udflytning ved at forbedre EF-erhvervsgrenens situation har haft den indirekte følge at gøre den mere tiltrækkende for den nye investor, der for nylig overtog selskabet.

(154) For så vidt angår risikoen for yderligere udflytning modtog Kommissionen tilfredsstillende bekræftelse af, at EF-erhvervsgrenen ikke påtænker en sådan udflytning. Desuden er der ingen grund til at antage, at et sådant skridt er sandsynligt, da omstruktureringsbestræbelserne og indførelsen af udligningstold burde gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen igen at opnå en rentabel situation.

3. Importørernes interesser

(155) Visse importører, der imidlertid ikke købte ringmekanismer fra Indonesien, fremførte, at en ændring af forsyningskilder kunne medføre yderligere omkostninger eller overgangsproblemer. Nærmere bestemt understregede importørerne, at de på grund af de antidumpingforanstaltninger, der blev indført i 1997, allerede havde været tvunget til at ændre leverandører.

(156) Det skal imidlertid erindres, at formålet med udligningsforanstaltninger ikke er at tvinge importørerne eller brugerne til at ændre deres leveringskilder, men at genskabe redelige konkurrencevilkår på fællesskabsmarkedet. Desuden erkendte disse importører også, at en række andre tredjelande let kunne fremstille ringmekanismer, og de forudså ingen problemer med hensyn til at fremskaffe varen fra et land, der ikke var omfattet af udligningsforanstaltninger. De kan endvidere også købe varer fremstillet af producenter i Fællesskabet. Eventuelle problemer i forbindelse med en ændring af leverandører er derfor sandsynligvis midlertidige og vil næppe ophæve de

positive virkninger for EF-erhvervsgrenen af udligningsforanstaltninger over for skadevoldende subsidiering.

4. Brugernes og forbrugernes interesser

a) Brugerne

(157) Både de samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importører og brugere (producenter af ringbind) har hævdet, at en indførelse af udligningsforanstaltninger ville have alvorlige negative følger for brugernes finansielle situation.

(158) I denne forbindelse vurderede Kommissionen de sandsynlige virkninger af udligningsforanstaltningerne mod Indonesien på brugernes produktionsomkostninger. Der blev foretaget en vurdering af virkningerne af de foreslåede foranstaltninger mod Indonesien på en bruger, der som eneste forsyningskilde havde importen fra Indonesien (det værst tænkelige scenarie). På dette grundlag vurderedes det, at de foranstaltninger, der er foreslået over for Indonesien, ville medføre en stigning i produktionsomkostningerne på omkring 1,3%. Som allerede nævnt er dette er ganske hypotetisk, da ingen bruger, som kun fremskaffede den pågældende vare fra Indonesien, samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(159) På denne baggrund fandt Kommissionen, at virkningerne af en udligningstold ville være ubetydelige for brugerne. Mere generelt er det i betragtning af andre brugeres manglende samarbejdsvilje sandsynligt, at der også kun vil være ubetydelige omkostningsmæssige virkninger for alle de øvrige brugere.

(160) Den samarbejdsvillige bruger hævdede, at udligningsforanstaltninger mod importen med oprindelse i Indonesien ville øge priserne på et produktionsomkostningselement, hvilket kunne medføre en yderligere flytning af dens produktion af ringbind ud af Fællesskabet og/eller lukning af de pågældende fabrikker, ligesom det var sket for tre år siden, hvor den havde været nødt til at flytte en del af sin produktion uden for Fællesskabet og lukke tre fabrikker, efter at der blev indført antidumpingforanstaltninger mod ringmekanismer med oprindelse i Kina og Malaysia. Der var risiko for, at dette ville påvirke alle dette selskabs aktiviteter, dvs. også produktionen af andre varer, hvis produktionsanlæg også ville blive flyttet, og at dette ville medføre betydelige tab af arbejdspladser i Fællesskabet.

(161) Det skal generelt bemærkes, at risikoen for udflytning af aftagerindustrien som følge af udligningsforanstaltningerne mindskes af, at en del af markedet for ringbind er rettet mod handel mellem virksomheder, og at det er afgørende, at brugerne befinder sig tæt på deres kunder, har en fleksibel produktion, der er parat til at dække efterspørgslen, og har godt kendskab til markedet. Det fremgik faktisk af undersøgelsen, at de vigtigste kriterier, som ringbindsproducenternes kunder tager hensyn til ved deres valg, er pris, kvalitet og service samt hurtig levering. Som allerede nævnt i betragtning (157) til (158) fandt Kommissionen desuden, at de finansielle virkninger af udligningsforanstaltningerne på aftagerindustrien ville være ubetydelige. Endelig synes det forhold, at kun én producent af ringbind samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, at bekræfte konklusionen om, at udligningsforanstaltninger ikke vil have nogen afgørende virkning for brugerne.

(162) Desuden gav visse interesserede parter udtryk for, at den udflytning af en række brugere, der har fundet sted i de seneste år, skyldtes høje produktionsomkostninger i Fællesskabet. Dette bekræfter, at enhver udflytning skal ses på baggrund af den samlede omkostningsstruktur, hvori udligningsforanstaltninger som allerede nævnt kun tegner sig for en ubetydelig del af omkostningerne.

(163) For så vidt angår den samarbejdsvillige brugers specifikke situation fremgik det af undersøgelsen, at selv om denne bruger flyttede en del af sin produktion uden for Fællesskabet mellem 1998 og undersøgelsesperioden, altså efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger mod Kina og Malaysia, skiftede denne bruger faktisk leveringskilde efter indførelsen af antidumpingforanstaltningerne mod Kina og Malaysia og købte ringmekanismer fra de samarbejdsvillige importører, der fra og med 1998 igen var begyndt at foretage deres import hovedsagelig fra Indien til skade for Kina. Det synes derfor vanskeligt at etablere en sammenhæng mellem udflytningen af denne brugers produktion af ringbind til uden for Fællesskabet og indførelsen af antidumpingtold på importen fra Kina og Malaysia. Som allerede påvist i betragtning (159) har udligningstold endvidere en ubetydelig indvirkning på brugernes produktionsomkostninger.

(164) Det fandtes, at den ovenfor beskrevne udflytning snarere skulle ses som en følge af den eksternt orienterede strategi hos den pågældende bruger, der i de seneste år har erhvervet en række selskaber. Denne strategi har ført til en konsolidering og omstrukturering af de forskellige enheder i koncernen, hvoraf visse er blevet lukket. Flytningen af visse fabrikker til tredjelande skal ses som en del af denne strategi, der har til sigte at styrke den pågældende brugers stilling på fællesskabsmarkedet og øge dens tilstedeværelse i det østlige Europa.

(165) På ovennævnte baggrund og i betragtning af den ubetydelige virkning, som tolden sandsynligvis vil have for den pågældende bruger, forekommer det usandsynligt, at udligningsforanstaltningerne mod Indonesien i sig selv vil medføre en yderligere udflytning fra Fællesskabet af dette selskabs produktion af ringbind.

(166) For så vidt angår lukningen af fabrikker og risikoen for yderligere lukninger i forbindelse med en indførelse af udligningsforanstaltninger mod Indonesien fandt Kommissionen, at den samarbejdsvillige bruger havde lukket tre fabrikker i de seneste tre år, mens foranstaltningerne mod Kina og Malaysia havde været i kraft. I betragtning af foranstaltningernes ubetydelige indvirkning på produktionsomkostningerne og den pågældende brugers finansielle situation (jf. betragtning (164)) er det usandsynligt, at foranstaltningerne over for Kina og Malaysia i sig selv havde ført til lukningen af disse fabrikker, og at udligningsforanstaltningerne mod importen fra Indonesien ville føre til lukning af andre fabrikker.

b) Forbrugerne

(167) Det skal bemærkes, at den pågældende vare ikke sælges i detailleddet, og at ingen forbrugersammenslutning gav sig til kende og deltog i undersøgelsen.

(168) Den samarbejdsvillige bruger fremførte også, at udligningsforanstaltninger ville øge den pris, som den endelige kunde, dvs. forbrugerne, skulle betale for ringbind. I betragtning af ovenstående redegørelse for virkningerne på ringbindsproducenterne er det imidlertid ikke sandsynligt, at stigningen i den endelige salgspris for forbrugerne af ringbind vil blive væsentlig.

(169) Desuden fremgik det af undersøgelsen, at den samarbejdsvillige bruger hovedsagelig sælger sine varer til distributører. I det værst tænkelige tilfælde, hvor en omkostningsstigning for brugerne i fuldt omfang overvæltes på den endelige forbruger, vil der være tale om en prisstigning på højst 4% for den endelige forbruger. Dette er imidlertid usandsynligt, da de generelle erfaringer viser, at hvert led i distributionskæden sandsynligvis vil afholde en del af omkostningsstigningerne for at forblive konkurrencedygtige på markedet.

(170) På grundlag af ovenstående fandtes virkningerne for brugere af ringmekanismer og forbrugere af ringbind ikke at være en tvingende grund til ikke at indføre udligningsforanstaltninger, da disse eventuelle negative virkninger sandsynligvis ikke vil ophæve de positive følger for EF-erhvervsgrenen af udligningsforanstaltninger mod skadevoldende subsidiering.

d) Virkninger for konkurrencen

(171) Det blev også undersøgt, om en indførelse af udligningsforanstaltninger mod importen fra Indonesien kunne føre til en situation, hvor EF-erhvervsgrenen kunne drage fordel af en dominerende stilling på fællesskabsmarkedet, særlig i betragtning af antidumpingforanstaltningerne fra 1997 mod importen fra Kina og Malaysia og i betragtning af omstruktureringen af EF-erhvervsgrenen.

(172) For det første skal det erindres, at EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden havde en markedsandel, der kun lå mellem 10% og 15%. De to klagende fællesskabsproducenter havde i undersøgelsesperioden tilsammen en markedsandel på mellem 32% og 37%. Selv hvis Kolomans import inkluderes i de to klageres samlede markedsandel, ville denne markedsandel have udgjort mellem 47% og 52% i undersøgelsesperioden. Desuden skal det erindres, at selv om Kommissionen indledte en fornyet undersøgelse af foranstaltningerne mod Kina, vedrører denne fornyede undersøgelse ikke importen fra Malaysia. Ringmekanismer kan stadig importeres fra Indien. Det anses derfor for meget usandsynligt, at en indførelse af udligningsforanstaltninger over for Indonesien vil have negative konkurrencemæssige følger for EF-erhvervsgrenen på fællesskabsmarkedet. Det skal endelig erindres, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger mod importen fra Kina og Malaysia heller ikke førte til nogen form for dominans for EF-erhvervsgrenen, heller ikke selv om der på daværende tidspunkt ikke var andre forsyningskilder end disse to lande

(173) På den anden side er det som nævnt i betragtning (150) sandsynligt, at produktionen i Fællesskabet inden for et kort tidsrum ikke længere vil være levedygtig og derfor ophøre, hvis virkningerne af den subsidierede import ikke afhjælpes gennem foranstaltninger. Det vil bestemt ikke være i brugernes interesse, at EF-erhvervsgrenen indstiller sin produktion af den pågældende vare. På den ene side købte den eneste samarbejdsvillige bruger mellem 20% og 50% af sine ringmekanismer fra EF-erhvervsgrenen mellem 1998 og undersøgelsesperioden. På den anden side vil brugerne i betydelig grad blive afhængige af importerede varer, hvis EF-erhvervsgrenen endeligt indstiller produktionen af ringmekanismer.

(174) Hvis der bliver indført foranstaltninger, vil der stadig være en række alternative leveringskilder. Ringmekanismer indkøbes eller kan købes fra EF-erhvervsgrenen, de øvrige producenter i Fællesskabet, Indien og Hongkong. Desuden er det sandsynligt, at importen fra Malaysia vil blive genoptaget, da foranstaltningerne over for dette land for nylig er udløbet. Endvidere fremgår det af undersøgelsen, at indførelsen af

antidumpingforanstaltninger mod importen fra Kina og Malaysia ikke medførte nogen mangel på den pågældende vare. Endelig skal det erindres, at virkningerne af foranstaltningerne på brugerne fandtes at være ubetydelige, og at den pågældende vare derfor sandsynligvis stadig ville blive importeret fra Indonesien.

5. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

(175) Af ovennævnte årsager konkluderes det, at der ikke foreligger tvingende grunde til ikke at indføre udligningstold.

G. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

1. Skadeafhjælpningsniveau

(176) I betragtning af konklusionerne vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør der indføres endelige udligningsforanstaltninger med et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade. der er forvoldt EF-erhvervsgrenen af den subsidierede import.

(177) Kommissionen undersøgte i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i grundforordningen, hvilket toldniveau der ville være tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen som følge af subsidiering. I denne forbindelse fandtes det, at der skulle beregnes et prisniveau baseret på EF-producenternes produktionsomkostninger plus en rimelig fortjeneste.

(178) Kommissionen fandt, at en fortjeneste på 5% af omsætningen kunne anses for at være et passende minimum under hensyntagen til behovet for langfristede investeringer og nærmere bestemt til den fortjeneste, som EF-erhvervsgrenen kunne forvente, hvis der ikke forekom skadelig subsidiering.

(179) I betragtning af manglen på samarbejdsvilje fandt Kommissionen, at skadesafhjælpningsniveauet skulle dække forskellen mellem den beregnede pris og cif-priserne, justeret som beskrevet i betragtning (82).

(180) Det konstaterede skadesafhjælpningsniveau udgjorde 42,3% for importen fra Indonesien.

2. Endelige udligningsforanstaltninger

(181) I betragtning af ovenstående og i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i grundforordningen bør udligningstolden fastsættes svarende til subsidiemargenen, der var lavere end skadesmargenen. Følgende toldsatser finder derfor anvendelse:

Indonesien (alle selskaber): 10,0 %

(182) For at overholde fristen i artikel 11, stk. 9, i grundforordningen bør denne forordning træde i kraft på den dato, hvor den offentliggøres -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af visse ringmekanismer henhørende under KN-kode ex 8305 10 00 (Taric-kode 8305 10 00 10 og 8305 10 00 20) og med oprindelse i Indonesien. I forbindelse med denne forordning består ringmekanismer af to rektangulære plader eller tråde af stål, hvortil der er fastgjort mindst fire halvringe af tråd af stål, og som holdes sammen af et dæksel af stål. De kan åbnes enten ved at trække i halvringene eller med en lille udløsningsmekanisme af stål, der er fastgjort til ringmekanismen.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer med oprindelse i:

Land	Endelig told (%)
Indonesien	10,0

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

4. Proceduren vedrørende importen af visse ringmekanismer med oprindelse i Indien afsluttes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Rådets vegne
[...]
Formand